Ч. 288 11.249. Львів, неділя 25. грудня 1927. Poeztowa opłata zaplacona ryczaltem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОПУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Розпорошення і консолідація.

Львів, 24. грудня 1927.

Польська виборча ординація до законодатних установ створює можливість виборчих успіхів тільки для великих партій, для великих організацій, для великих виборчих бльоків. Партії й організації дрібні, невеличкі є засуджені на повну невдачу. Не маючи більших виглядів на виборчі успіхи в самостійній чи навіть збірній акції всіх чи кількох дрібних груп, вони всетаки своїм сепаратним виступом можуть підірвати великі організації, можуть спричинити великі шкоди загальній справі. Бо відриваючи хоч би дрібну кількість українських голосів, вони створюють прогалину, через яку успішно пролазить національно й соціяльно ворожий нам кандидат, зменшуючи тимсамим українське парляментарне представництво — без огляду на його партійну закраску.

Ще недавно здавалося, що польський табор буде наскрізь розпорошений у виборчій акції, що розвальна робота санації й звязаних з урядом чинників доведе до завзятої внутрішньої боротьби між польськими партіями і групами. Особливо важкі удари раз-враз спадали на суто „народові" партії, найсильніші своїм „кресовим" шовінізмом на українській території. Зате по всім признакам можна було сподіватись, що українські партії виступлять одним фронтом при виборах та тим чином вдасться хоч частинно виминути всі підводні скелі штудерної виборчої ординації.

Тимчасом — чим ближче до виборів, тим важче ускладнюється наше становище, тим чорніші хмари згущуються над українським громадянством. Польський табор, не зважаючи на свою соціяльну сорокатість, консолідується з кожним днем, а український рухом рівномірно-прискореним розпорошується, розкладається на дрібні атоми.

„Санаційно"-урядові чинники, заведені в своїх фантастичних надіях вирости на „національних меншостях", звернулися всею силою своєї розкладової акції проти непольських народів взагалі, а проти українців зокрема. Проти українських самостійницьких партій висунули вони хлібоїдські і москвофільські ячейки, розбудовуючи їх приспішеним темпом. Одночасно польсько-латинський епископат узяв на себе ініціятиву не лише в справі реституції колишньої „вісімки", але й у справі її розбудови на найширшій національній і католицькій основі. З хвилею появи пастирського листа (дня 5. грудня) польського епископату, наступило піднесення настроїв у всіх польських колах. В живих розмовах, прихильних дискусіях й конференціях йдуть змагання щодо створення одноцілого польського виборчого фронту. Особливо монтується і ціпеніє польський виборчий фронт на „кресах". Тут уже здійснено заклик польського епископату. На його загальну ініціятиву з одушевленням відгукнулися польські „організації народові", а опісля вшехполяки, пястівці й хадеки. Одностайний виборчий фронт польської меншости на Зах. Україні став імперативом моменту. Та всетаки можна було сподіватись, що польські партії на території Зах. України підуть до виборів щонайменше чотирма бльоками: 1) реакційно-шовіністичним (вшехполяки, хадеки і пястівці), 2) направяцьким (ЗНР., Партія Праці і всякі леґіонові організації, міщанські гуртки і „санаційно" перемальована бюрократія), 3) Сторонництво хлопське (бриліввці) і 4) пепесівці.

Тепер усі ці можливости втратили реальну вартість. Не лише всі польські партії, але й „санаційна" адміністрація перенялася тезами і вказівками листа польського епископату. Львівський воєвода ґр. Борковський (особистий приятель і довіренник марш. Пілсудського) скликав у четвер (22. п. м.) представників усіх польських партій, щоби створити одноцілий польський виборчий фронт у Сх. Галичині. І справді за винятком пепесівців явилися у воєводи представники всіх польських партій і ґруп, заявляючись одноголосно за конечністю здійснення одноцілого польського виборчого фронту. „Лівий" б. пос. Санойца (Стор. Хлопське) зазначив, що

„найвищий час, щоби на окраїнах Східної „Малопольщі" всі поляки, поборовши отруту партійности, обєдналися в один бльок з огляду на небезпеку протидержавних елементів. Східна „Малопольща" не може бути тереном боротьби з урядом якраз з огляду на ті елементи. Лиcта повинна бути так уложена, щоби не лише самі поляки, але також *й інші народности могли на неї голосувати*".

Приступлення до одноцілого польського виборчого бльоку деклярували кн. К. Чарторийський (іменем християнсько-народових, себ-то 6 послів), проф. Матакевич (хадеція), д-р Островський („Пяст"), д-р Л. Шталь (вшехполяки) й інші. В дискусії зазначив іще проф. Матакевич, що на випадок виборчої боротьби між польськими партіями, як це було в 1922 р., поляки можуть провести у Сх. Галичині 4—5 послів, а одностайний польський бльок забезпечує їм вибір 12 послів. Розуміється, в сприятливих умовах навіть більше. У висліді дискусії створено польський виборчий комітет для Сх. Галичини, до якого ввійшли представники: ЗЛН. (вшехполяків), ХН., ХД., „Пяста", Людове Обеднання б. сен. Бойка, Сторон. Хлопське, Клюб Єдности Сто, Клюб консервативної праці, Клюб респ.-демократичний, Зв. Направи Річипосп., Партія Праці, Госп. Союз міщан, поляки мойсеевого віроісповідання, жиди-поляки, монархісти і Народова Правиця.

Таким чином всі польські партії, загально-національні і клясові, групи, гуртки, клюби, ячейки, все, що є польське і спольщене, всі живі сили польського громадянства обєдналися, щоби вибрати з української території якнайчисленніше польське представництво, а тим самим до крайного **minimum** обмежити представництво українського народу.

Анальогічний польський бльок на Волині заініціював волинський воєвода Мех. І там усі польські партії і групи приєдналися до нього. А треба мати на увазі, що за цим одноцілим польським виборчим бльоком стоятимуть ще дві великі сили, ком строго дисциплінована і матеріяльно випосажена організація польсько-католицької церкви та всесильна державно-адміністраційна машина.

Поза цим бльоком лишається поки-що польська партія соціялістична. Однак її „сепарація" не має помітнішого значіння, бо вона на цьому терені дуже слаба і незначна. Зрештою, для розбивання українських сил пепесівці вспіли вже створити виборчий бльок „національно-меншостевих соціялістів" (до якого притягнено і „Сел. Союз" амбітного й злезорієнтованого б. пос. П. Васинчука), обіцюючи йому свою „допомогу" там, де не буде виборчих виглядів для пепесівців. А при тому „кресові" пепесівці в дійсности тихенько підтримуватимуть одноцілий польський виборчий фронт. Коли вони стали осторонь акції польського епископату з одного боку та львівського і волинського воєводи з другого, то лише про людське око, щоби злезорієнтувати наївних соціялістичних хвостів з „нац. меншостей".

Польська виборча акція йде двома шляхами: під прапором одностайного польського виборчого фронту з лістами, на які моглиб голосувати й інші народности" та при допомозі підтримки старої хлібоїдщини і насаджування нової у всіх відмінах.

А наше громадянство, — треба то без обиняків підкреслити в цій преважній історичній хвилі, — виявляє жалюгідну картину повного розбиття, розвалу і розпорошення. Тоді, як польські відповідальні чинники, маючи державу і всі добра, які вона їм дає, нищать отруту партійности, а щонайменше в цьому моменті усувають її, тоді, як польські партії єднаються, скупчуються до спільного наступу проти нашого народу, — ми постимо в себе найдивовижніші відміни і карловаті нарости особистого амбіціонерства і партійности. Є це хоробливість, що погрожує нам страшними наслідками, якщо в останній хвилі не опамятаємося.

А створення одноцілого польського виборчого бльоку на Зах. Україні і насаджування хлібоїдщини всіх відмін повинно бути грізним мементом для всіх відповідальних українських кол, для всіх організацій, для всіх її керманичів. Нашою відповіддю на польську акцію повинно бути **створення одноцілого українського національного виборчого фронту на найширшій основі**, щоби польському бльокові протиставити одностайний український бльок. В моменті, коли на Зах. Україні єднається польська земельна магнатерія, фабриканти, купці, урядовці, ремісники, хлібороби більші, менші і зовсім дрібні та польське робітництво, рахуючи ще й на україн. голоси, ми народ селян, робітників і трудової інтелігенції повинні стати в одну дисципліновану виборчу лаву, в одну виборчу — так сказатиб — партію. Це є вимога і наказ хвилі. Хто робить наперекір цьому наказові той працює **ad maiorem gloriam** наших національних противників, той є Геростратом, що нищить святиню національної єдности, той бере на себе важку відповідальність перед народом й його грядучими поколіннями.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

За океаном.

З діяльности Обєднання

З ню-йорської „Свободи" довідуємося, що Обєднання українських національних організацій в Америці вислало знову як дальшу жертву для потерпівших від повени в старім краю суму 4.000 ам. долярів. Разом вислало досі Обєднання на руки Українського Центрального Комітету у Львові на згадану ціль 10.650 долярів. Збіркова акція на жертви повені в Галичині ведеться в Америці інтензивно дальше. В місяці листопаді ц. р. мало Обєднання 10.032.09 долярів приходу. З тої суми вислано: для потерпівших від повені у старому краю (двома наворотами) 7.000 долярів, для українських інвалідів (по половині на допомогу інвалідам і Дім інвалідів) 700 дол., на Рідну Школу 800 дол., на політичних вязнів 300 дол., на Т-во „Просвіта" у Львові 160 дол., на краєву пресу 125 дол., на ремісничу бурсу у Львові 100 дол., на сироти 100 дол., письменникам 50 дол., Т-ву „Луг" у Львові 50 дол. на будову захисту для письменників і журналістів 50 дол. Решта дрібніші посилки.

Як орґанізують поміч для потерпівших від повені.

Під заголовком „Український День в Нюарку, Н. Дж." читаємо в „Свободі": В суботу, дня 3-го грудня 1927 р., в год. 8.30 з рана, виходить на вулиці міста Нюарку 300 українських жінок та дівчат з пушками в руках збирати жертви на поміч поводянам у старім краю. Всі сходяться до галі, де була українська греко-кат. церква під ч. 249 Корт Ст. Там кожна колекторка отримає пушку, ленту і відзнаки. Там вкажуть їй місце, де має збирати. Обовязком кожного українця в Нюарку подбати, щоби в той день ні одна жінка чи дівчина не лишилась дома. Всі з пушками на вулиці. Такі „українські дні", на яких українські жінки збирають прилюдно датки на потерпівших від повені за дозволом міської влади, відбуваються по численних американських містах.

Сумне явище.

Сумне явище серед нашої заокеанської еміграції — це завзята, неперебираюча в засобах боротьба на церковно-релігійному полі, що ведеться там наче в середновіччу. Зокрема різка, затяжна боротьба настала в лоні греко-кат. церкви, про що ми свого часу писали докладніше. Ніщо не спинює обох сторін: прихильників і противників еп. Богачевського, від рішучих, некультурних засобів боротьби, ніщо не вказує на те, що ця безглузда боротьба скоро покінчиться. З завзяттям, гідним ліпшої справи, поборюються обі сторони безпощадно на вічах і зборах, а також у пресі, так, якби не мали чого кращого до роботи. В „Свободі" з 1. грудня ц. р. помістив „Церковний Комітет оборони греко-кат. церкви в Америці" (за підписами Т. Грицея і М. Дармограя) новий комунікат, з якого довідуємося, що цей комітет продовжує дальше свою акцію проти еп. Богачевського. Між ін. комітет заповідає скликання нового церковного конгресу (найдальше до трьох місяців), на якім має бути остаточно вирішена доля української гр. кат. церкви в Америці. В

якім напрямі вона буде „вирішена", можна догадуватися. Але чи таке вирішення справи принесе користь українській еміграції, яка була досі остільки суцільною, оскільки держалася цілкої організації гр.-кат. церкви, можна щонайменше сумніватися. Ми думаємо, що це релігійне розбиття доведе тільки до того, що наша маса в Америці розплинеться без ніякого опору, легко і скоро в американськім морю і пропаде в ньому безслідно. Чи того хочуть ініціятори нового конгресу, отже й ініціятори дальшої боротьби, дальшого розбивання наших і так невеликих, до того сильно розпорошених сил?

Особисті вісти.

Канадійські часописи подають, що гром. Ф. Т. Гаврилюка, свідомого й діяльного канадійського українця, що досі тимчасово урядував як інспектор публичних шкіл в окрузі Ростерн, перенесено на постійну інспекторську посаду в канорськім окрузі, в Саскечевані, в якім живе поважне число українських фармерів. — З тихже газет довідуємося, що проф. Іван Боберський, колишній організатор нашого „Сокола", який працює тепер як урядовець корабельної компанії у Вінніпеґу, вибирається в коротку подорож з доручення своєї компанії до Галичини.

Зміна шкільного куратора.

(Стаття надіслана.)

По трагічній смерти д-ра Собінського став шкільним куратором у Львові д-р Рімер з Познанщини. Була це людина без сумніву інтелігентна й енергійна, а вийшовши з німецької школи мала й деяке почуття законности. В нормальних політичних відносинах і на чистопольській території сповнив би свій обовязок дуже добре. У Львові виявлялася його прикмета хіба тим, що в часі його урядування масове перенощення українського учительства на польську територію хіба устало, хоч правда, що він вже й не мав кого переносити. Як чужинець не знав і не розумів наших відносин, а через те полягав на односторонних інформаціях інших членів Кураторії, що мали добру практику в шкільній політиці. Наслідком того традиційної шкільної політики не припинив. В часописах нотувалося, кілько українських народних шкіл перемінено в цьому часі через всякі зловживання на утраквістичні або чисто-польські школи. Але ми скажемо, що подавані нашою пресою урядові цифри не віддають далеко всего, що в дійсности діється. Між знаємо, що від початку польської управи нашими школами, значиться від 60 років, не появився ніколи список шкіл, що виказував би котрі з них польські а котрі українські. Через те не знав і не знає ніхто напевно, який є характер кожної школи. Такою неточністю дається ріжним чинникам свободу перемінювати самовільно українські школи на польські. Знаменне ще й те, що коли які свідомі громади постоять за українську школу, то надається їм нарочно польських учителів, щоби своє діло робили. Вславлені повітові (польські) інспектори знають вже всякі дороги, що ведуть до польонізації! Таким чином польонізація нашого шкільництва за урядування Рімера правильно продовжувалася.

Ми львовяни дожили в цім часі ще й особливих благодатей, яких навіть за влади Грабського не зазнали. І так почали в нас в цім році заходами відомого візитатора Сосніцького (вшехполяка) закривати одинокі в державі гуманістичні українські відділи, що від 9 років істнували при академ. гімназії і давали нашій молоді змогу приготовлятись до технічних і других практичних заводів. Дальше зазнали ми ще й того, що з нашої одинокої народньої школи у Львові перенесено недавно дві краші старші учительські сили до польських шкіл, а призначено туди провізоричні польські сили. Це перевели вшехпольські шкільники зі злобною цілею, щоби нашу школу ослабити і знищити. Куратор Рімер потвердив це діло. Ще один замі̂т піднесено в останнім часі проти уступаючого куратора, а саме: призначення управителем одної української гімназії людини, проти якої було все українське громадянство. Ця номінація мала чисто політичну мету і таким чином влада підпорядкувала виховання української молоді політиці.

Д-р Рімер уступив по році зі свого становища не зі службових причин, але тому, що не відповідав політичним намірам пануючої нині санаційної групи. Про його наслідника Питляковського мав висказатися міністер освіти, що він вдоволить українців. Однак ми не віддаємось ніяким ілюзіям і віримо, що від зміни людини на становищі куратора Львівської Шкільної Округи в шкільній політиці нічого не зміниться. Новий куратор не буде як чужинець визнаватися в тутешніх відносинах і буде вести політику, яка стане вислідною його теперішнього „вправного і практичного" в шкільній політиці до українських шкіл окруження.

Вправді не стало в Кураторії деяких маркантніших представників польонізації українського шкільництва (Гайчак, Петрович і ін.), але остали їх однодумці, котрі не закинуть давних методів і не спроневіряться традиції. Для нашого успокоєння підносить нераз дехто, що ми маємо в Кураторії трьох українських візитаторів, що можуть наших справ боронити. Але таке говорення рівне кпинам. Бо ми давно знаємо, що в Кураторії обовязує правило, що українські візитатори мають свої спеціяльні ресорти і в інші відділи не сміють втручатися. Зокрема віддано все народнє шкільництво всеціло під верховну керму польських інспекторів, котрі орудують нашими школами, як самі хотять. Давно істнували в Раді Шкільній Краєвій автономічні члени, котрі мали право в справах наших шкіл забирати голос. Нині находимося в такім положенні, що українська суспільність не має в найважнішій ділянці свого життя, в шкільництві, ніякого голосу. А тим самим роблять там з нашою школою, що хочуть. **В. Я.**

Найближчі завдання в галузі піднесення сільсько-господарської продукції.

VIII. Сільсько-господарська кооперація.

Трудно піднести продуктивність якоїсь галузі господарства, якщо нема економічних промоторів для того, якщо нема збуту, попиту, високих цін. Під тим оглядом ніби то одну галузь сільського господарства вдалося зрушити з місця. Говорю про молочне господарство. Наша молочарська кооперація росте кількістю і якістю! Остається лише побажати, щоби вона якнайшвидше розкинулась на всі українські землі, щоб якнайшвидше зявились філії „Маслосоюзу" на Волині, Поліссі, Підляшу, Холмщині і в Карпатах. Остається побажати, щоби найшвидше вродилась у Львові чи біля нього школа техніків молочарства, щоби розпочалась акція для контролі годівлі і продуктивности худоби та вибір найпродуктивніших молочних тварин.

Другою галузею с.-г. кооперації, яка має всі дані для розвитку на наших землях — є птахівнича кооперація. Зі всіх тваринних продуктів яйце найбільш витревалий і найпридатніший до перевозки продукт. Капітал в птахівництві обертається з усіх галузок сільського господарства найшвидше і дає найбільший відсоток. Людської праці ця галузь господарства вимагає дуже багато, і працю ту добре оплачує.

Лише потрібні відповідні знання й організація. Тому утворення осередка птахівничої кооперації, штату інструкторів птахівництва та птахівничої кооперації, школи для підготовки таких інструкторів — все це рахую так само назрівшою справою, як і справи молочарської кооперації.

З рільничих галузок потребує кооперування справа збуту насіння конюшини і хмелю, картоплі, садовини та огородовини в деяких районах. І тут мабуть треба починати з підготовки персоналу, інструкторів, курсів.

При дальшій праці треба звернути особливу увагу на контрактування за рік—два наперед з виплатою під продукти авансів. Як при купівлі, так і при контрактації, розплата мусить вестися не лише за кількість а й за якість продукту, а населення про це заздалегідь повинно бути попереджене. Такий метод прийому с.-г. продуктів у кооперативах надзвичайно скріпив би позицію агронома і збільшив би потребу в його порадах.

Розвиток і поліпшення с.-г. кооперації вважаю прямим обовязком „Сільського Господаря" і гадаю, що плян кооперування українського сільського господарства вже розроблений.

IX. Сільсько-господарський кредит.

Як позначною не булаб реорганізація господарства — майже завсіди вимагає вона вкладу капіталів у господарство. А між тим добути капітали, добути якусь позичку господареві-українцеві надзвичайно трудно. І тут можна порадити такі заходи:

1. *Кооперування засобів виробництва* — передовсім організацію машинових товариств, зерночистючих кооперативних пунктів, заведення громадських бугаїв, кнурів і т. д., що без сумніву викличе велике заощадження коштів; 2) *Економія в засобах виробництва*, себто звернення уваги на ті машини і матеріяли, які підносять продукційність господарства — скажемо плуг, борона, сівалка, тріср, штучне угноєння, насіння і по можливості повна ігноранція тих витрат, які лише улегчують чи ощаджують працю, або роблять її приємнішою, наприклад: комора, молотарка, сінокосилка, кінні граблі і т. інш. 3) *Асекурація засобів виробництва*, щоби забезпечити себе від повної втрати капіталів підчас пожежі і т. п. випадків; 4) *Кооперування грошового кредиту* — себто масове приступлення господарів до кредитових, ощадно-позичкових і т. под. товариств, а останніх до кооперативних союзів, пизше знов до своєї господарчої централі.

В останніх часах організація Банку Рільничого в Польщі ніби має облегчити це болюче питання — кредитування селянських господарств. Але покладати великих надій на

Михайло Островерха.

Свято Амврозія.

Нариси з профілю

I.

Січе дрібний, нудний, льомбардський дощ.

Вулиця Ляццоне, що веде на майдан св. Амврозія, звичайно така тиха, самотня, — сьогодні оживлена. Сюди й туди скорою ходою вештаються мешканці. При виході вулиці на майдан стоїть старенька бабуся з розложеними метрами на руках і рухом ізтомлених очей припрошує покупця. Далі — припертий до одвірка брами старої камячиці стоїть довгий, худий мущина. В нього на пальцях обох рук засилені паянки, блазни, малпи — всі скачуть.

Майдан заставлений рундуками, столиками, візками. Між ними снобигають ліниво, бездушно, наче в унісон дощеві, люди. Одні поринають, інші виринають у цій метушні ярмарочної гамірні. Ще інші придивляються якости, цінам товарів. А всього тут є подостатком. Можна дешево набути теплу одежину, череввики, золоту чи рожеву рибку в шклянці, яка — сердега! — кидається на всі боки, щоб вирватись від людини. Можна набути дешевенько дощестік, каштани печені й сирі, насилені на довгих мотузках, „Божественну Комедію" Дантого, „Поезії" Леопардія, „Про куховарство", фіги, опери — „Сивільський Цирулик" Россінія традиційно мусить бути на столиках — ярину, овочі, відпустові солодощі. І стоять посумнілі на холодному дощі рожі, фіялки, гвоздики, мімози, притулені до себе: ждуть купців...

Вереск торгу стає сильніший, як дощева нудьга. Час до часу серединою майдану проходить трамвай. В інших частях міста, по головних вулицях, між спішучими, затурбованими мешканцями ця „18" гонить по своїй дорозі, як очайдух. А тут проходить сопучи, якось ніби ніяково, тихцем, майже непомітно.

II.

Раз у рік міляне́ць приходить у цю колись-колись рухливу частину міста, до базиліки св. Амврозія. Приходить до святині, в якій великий муж, громадянин, проповідник віри Христа, захисник пригноблених і понижених, батько вбогих — Амврозій проповідував, організував політично й релігійно мілянців. Їх прадіди так були полюбили силу духа, відвагу, його хист, що вибрали його своїм епископом, хоч він іще не був хрещеним.

Бачучи упадок Риму, рішив він створити зі свого міста Міляна, якого був губернером, столицю світа, заступити Рим. Мілян, в якому імператор Константин Великий у р. 313 видав едикт про свободу релігії й науки християн, мав до цього першенство.

Амврозій не вагається і в імени свого міста являється перед імператором Теодозієм, як местник ображеної моралі і справедливости конаючого Риму. Зручно добуває від папи римського конституцію і майже незалежність для міляньської діецезії, якої сліди в обряді й формі заховані в дечому по нинішній день.

Колиж перші церкви: в місті стали осередками релігійної боротьби між аріянами й ортодоксами, він боронить завзято й уміло справжні основи віри християн. Були це часи, для нас тепер романтичні, коли епископ носив не тільки корону й жезл, а й важкий сталевий меч.

Маючи за собою певність і віру, любов і відданість мілянців, як щирий і строгий проповідник і послідовник навчань Христа, Амврозій сміливо стає на порозі своєї церкви й загрожує вступ до неї імператорові Теодозієві Вел., який у Тесальоніці вигубив у пень мешканців. Тим примушує імператора, завзятого католика, прилюдно визнати свою вину, каятись і покоритись.

Праця Амврозія на полі релігійному, громадянському, політичному заважила дуже на долі Італії. А як отець церкви — мав своїми наукамн великий вплив на весь християнський світ.

III.

Базиліка св. Амврозія заснована нимже в 386 р. Вона византійського стилю і в поході віків збагачувалась й нищили її — сьогодні вона відсунулась наче в затишну західну часть міста. Життя, що тут кипіло, наче стомилось: час випередив його, перебираючи зміст його у свою форму і лишив оте минуле немічним поза собою, за високими мурами камяниць, за фабриками.

Широкі передсінки, вибудовані в IX. в. за часів архиепископа Аксперто ді Біассоно, своєю суворістю і простором пригадують давню давнину. Стовпи, яких капітелі з кремінія, прикрашені дивачними, казковими фігурами звірят і рослин, вони пригадують нам душу давнини

Банк Рільничий гадаю не тільки не можна, але й недоцільно, бо з цього наші селяни не матимуть ніякої користи! Інша річ, що обовязком наших рільників домагатися здешевлення і збільшення с. з. кредиту для наших селян, а крім того шукати кредитів по сусідніх державах. Гадаю, що здобути грошовий кредит буде трудно, але здобути товаровий кредит (Варенкредіт), оскільки мені відомо, в Західній Европі досить легко. Так, деякі великі машинові фірми, фабрики штучних угноєнь давно вже шукають можливостей навязання безпосередніх стосунків з українськими кооперативами по той бік Збруча та Дністра. І якщо місцеві фірми занадто утискують наші кооперативи щодо цін, якости виробів і умов розплати, то є повна можливість обійтись без них місцевих фірм і без їх виробів. Лише для цього треба повної консолідації наших кооперативних організацій, повної централізації справи, певної дисципліни і відкриття кооперативних агентур у великих осередках: Льондоні, Берліні, Празі. Наш „Центробанк" у Львові, треба надіятися, з тим завданням справиться.

Агр. Віктор Доманицький.

Передвиборчий рух.

Збори українців м. Львова в справі виборів.

Народня Організація м. Львова скликала на день 22-го грудня ц. р. Збори своїх членів в ціли вибору українського народнього виборчого Комітету на місто Львів. — Збори отворив голова Н. О. У. м. Львова дир. Амброз Березовський, якого зібрані вибрали предсідником Зборів. На заступника предсідника Зборів вибрано гром. Лаврова а на секретаря гром. Ерстенюка. Опісля о. прал. **Л. Куницький** виголосив реферат про потребу створення українського народнього виборчого комітету для переведення вибору українського національного кандидата з міста Львова. Після оживленої дискусії, в якій забирали голос д-р Ол. Марітчак, а також Бартош, Карпяк, Стефчак, Галібей, Ігнат о. прал. Куницький та ін. вибрано на пропозицію комісії-матки Укр. Нар. Виборчий Комітет зложений з 100 членів і Екзекутиву зложену з 25 членів. По виборі Комітету і Екзекутиви ухвалено резолюції, які постановляють взяти участь у виборах до сойму і сенату та назначити укр. національного кандидата на місто Львів. Одночасно в резолюціях унормовано функції Виборчого Комітету і візвано населення до складання на виборчий фонд.

Що треба знати українському виборцеві.

Про виборчі списки і рекламації.

Дня 2-го січня 1928. р. районові комісії виложать до публичного перегляду списки виборців, що є управнені до голосування в даному районі. **Списки мають бути виложені до 15-го січня включно.**

Закон постановляє що: 1) **списки мають** бути виложені в льокалі районової комісії **щоденно через 6 годин і то в такім часі**, щоби всі виборці могли їх переглядати; 2) **Переглядати списки можна кожному**, як також можна робити виписки і витяги; 3) Районова комісія мусить оповістити публично про урядові години.

В кожній громаді мусить завчасу засноватися український національний виборчий комітет, який:

1) починаючи від 2-го січня **провірить списки виборців**; 2) Якщо когось з українських виборців не втягнено до списку, комітетові мусять подбати, щоби поминений виборець **вніс рекламацію** до районової комісії найдалі до 16-го (але краще скорше, чим в останнім дни); 3) Якщо поминеного виборця немае на місці, або з інших причин він не може внести рекламації, **має внести таку рекламацію хто небудь з з комітетових; 4) Якщо в списках до** сойму, чи до сенату й поміщено неуправнених до голосування, себто таких, що не скінчили до дня 4-го листопада 21 років, або що зайшли до села по 4-ім листопада ц. р. (в соймових списках), чи в сенаторських списках таких, що до дня 4-го листопада 1927 р. не окінчили 30 літ, або що зайшли до села по 4-ім листопаді 1926. р. зглядно були карені карою, що відбирає виборцеві право голосування, то проти таких осіб — **комітетові мусять внести** до 16-го січня **рекламацію до обводової комісії.**

В котрому селі не створиться виборчий комітет ізза байдужности виборців, там мусить про те все подбати **свідомий громадянин** — виборець, якому лежить на серці добро українського народу.

Рекламації можна вносити **або на письмі, або устно.** Устно в той спосіб, що в урядових годинах приходиться до районової комісії і рекламації диктується до протоколу урядуючому членови комісії. Письменно в такій формі: До Районової (обводової) Виборчої комісії в . . . (Імя і прізвище) . . . замешкалий в громаді . . . повіту . . . просить Комісію помістити його (або когось другого) на списку виборців до сойму (сенату) громади . . . тому, що йому прислугує право вибирання на тій підставі: (тут навести аргументи, на підставі котрих належиться право вибирання).

Зволить проте Обводова Виборча Комісія умістити (того а того) в списку виборців до (сойму, сенату) в громаді . . . Місцевість, дня . . . 1927 р. Імя, прізвище та точна адреса того, що вносить рекламацію.

Проти відмовного рішення Районової Виборчої Комісії **треба внести жалобу** до Окружної Виборчої Комісії. Жалобу слід внести на протязі трьох днів від доручення, зглядно оголошення рішення Районової Комісії. Жалоби слід вносити через Районові Комісії.

Всі письма належить писати по українськи. Тільки на Холмщині, Підляшу і Лемківщині треба писати по польськи. Доповнювання списків і вношення рекламацій — це найважніщий обовязок в передвиборчому часі. Виповніть його совісно! — Секретаріят Українського Національно-Демократичного Обєднання.

До давніх мистецьких форм.

Посвячення іконостасу в каплиці Духовної Семинарії.

Гр.-кат. Духовна Семинарія у Львові, що має за собою таку гарну сторінку в українській історії, святкувала 18. ц. м. подвійне свято: день іменин митр. Андрея Шептицького і посвячення іконостасу в своїй каплиці — кисти проф. Петра Холодного й доліта артиста Андрія Коверка. На святі, що відбулося в 12. год. в полудне, зібралося під проводом митрополита, епископа канадійських українців Будки й о. архипресвітера Ол. Бачинського сливе все наше духовенство зі Львова і численний збір передової української інтелігенції.

Свято зачалося кантатою (Ф. Ціммера), яку відспівав хор питомців. Опісля виступив з привітним словом о. ректор д-р Сліпий, що з своїй промові підніс великі заслуги митрополита в нашому національно-культурному й церковному житті. Зокрема промовець підчеркнув вагу заснованого митроп. Шептицьким Національного Музею для цілої нації. Мистецькі зразки і скарби того Музею послужили між ін. і обом нашим артистам неоцінною цінністю в часі їх праць біля іконостасу в каплиці Дух. Семинарії. Від часу оснування Нац. Музею наша стара византійська ікона зі всім своїм богацтвом колірів, зі своєю ніжністю, а передовсім оригінальністю, добула собі знову належну їй справедливо пошану на нашій землі. А привернув цю пошану й любов до давньої нашої ікони, відновив її культ на наших землях саме митр. Шептицький своїми княжими дарами на Музей і своїми невсипущими заходами в напрямі збогачення в нашому Музею відділу старих ікон. Щирим побажанням, щоб митр. Шептицький дожив того часу, коли наша ікона запанує по всій великій Українській Землі, закінчив о. ректор свою промову.

З черги хор питомців відспівав псалом Бортнянського „Сей день, егоже сотвори Господь", після чого митрополит в асисті еп. Будки й о. архипрес. Бачинського та численного духовенства довершив чину посвячення і благословення нового іконостасу, підпебесного і кивота. Іконостас у византійському стилі, з оригінальним добором фарб та образів і з чисто східними „царськими воротами", робить дуже гарне враження для ока. Для обох артистів була тут немала трудність з уваги на дуже низьку, зате довжезну салю; цю трудність вони щасливо побороли. Іконостас має безперечно високу мистецьку вартість, такса мо значну вартість представляє новий кивот, кований з щирого срібла, уфундований за гроші, привезені митрополитом з Риму. (Про ці мистецькі надбання Дух. Семинарії постараємося помістити в найблизших днях статтю знавця-фахівця).

Після благословення іконостасу, підпебесного і кивота хор відспівав іще „Блажені люде" Бортнянського, а закінчив многолітствієм митрополитові, еп. Будці, о. архипрес. Бачинському, обом артистам і всім зібраним. Жаль лише, що нинішній хор питомців ні добором голосів, ні виконанням співаних творів, ні — це вже найменше — своїми солістами не нагадує нічим колишнього хору питомців Дух. Семинарії, що славився в цілому краю, а навіть поза його межами. А при добрій волі навіть з того голосового матеріялу, який є під руками, можна би викресати більше краси і гармонії!

I. H.

На стінах під портиками видніють дуже полинялі фрески, які мають більше лінії, як коліру. Біля входових дверей до базиліки бачиться добре заховані останки фресків льомбардської школи. Хвилинами з базиліки чується сильні, широкі, повні згуки органу — **Maestoso.** Дуже полинялі фрески святих у своїй простоті якось ніяково туляться до стіни: хотіли б мабуть мерщій зникнути зовсім.

В базиліці повно вірних, цікавих. Світло електрики заливає нутро святині. Архітектура її єднає в собі важку меляхолію византійщини і ніжний біль готику. На троні з мармору, на якому сидів Амврозій, сидить старенький архієпископ базиліки. Обабіч трону в півкруг — крилос. У вглибленні задньої стіни, над троном і над крилосом, богата мозаїка: Христос на троні, по боках ангели. Мозаїка византійського стилю з IX. в. Аскетичне обличча, в якого рисах бачиться запал, силу; в якому нема тієї ніжности, що руйнує людське життя, перетворює його в неміч, а в якому є одиноке: Борись! Тільки на те й живеш!...

Ліворуч масивна проповідальниця з мармору, з якої Амврозій голосив науку Христа. Ще дальше наліво — ближче вхідних дверей — стовп, на якому скручений вуж Мойсея. Подає легенда, що при кінці світа вуж засичить.

Престіл, над яким бачиться важкий бальдахим, піддержуваний чотирьома стовпами, подарований архієпископом Анджільбертом II. в IX. в., це богацтво золототканини, дорогих камінів, емалії. Живий свідок тодішнього льомбардського різьбарства. Престіл поставлений так, що священик, співаючи Богослужбу, звернений обличчам до вірних. Останки амврозіянської церковної автономії.

Молитва органів тремтить і відбивається в очах присутніх. На деяких стовпах виблідлі, без руки чи без ноги, фрески святих — німецької школи. Вони заслухані в гомін свята, а світло електрики проникає їх різко зарисовані обличча, їх широкі, добрі очі.

До престола підходить старенький архієпископ: благословить вірних.

Дитина на руках матері втішено [illegible], вриваючись у тишу вірних: **Mamma! Vedi là? Sant' Ambrogio!..**

Мілано, 9. грудня 1927.

ВІДГУКИ ДНЯ.

На новий шлях.

Буває нераз, що я думаю про торговельні справи. Найчастіше трапляється мені це, коли лежу в ліжку, а другої днини маю дістати якийсь авторський гонорар. Тоді мрію про те, як би то я добре був зробив, пішовши з малечку до торговлі і маючи нині якусь крамничку.

Встаєш собі рано (трохи прикро, але вправа все переможе!), відсуваєш замки і готово. Гості до тебе роєм, той за цим, тамтой за тамтим. Вибирають, торгуються, платять або беруть на кредит, віддають або й ні, — але інтерес іде... прекрасно!

Не те, що в письменницькім фаху. Напишеш, видрукують, обіцяють заплатити, а по заплату дві пари черевиків виходиш. Раз не мають часу, раз не мають коли, раз не мають ні одного ні другого, а коли все те вже є, то нема того, хто виплачує.

Одним словом: інтерес не йде.

Взявши все те під увагу, перейшов я від мрій до діл. Що — думаю — буду вічно тільки мріяти, тільки фантазією годуватися! Треба денебудь зачіпитися, стянути твердою ногою. Збирав гріш до гроша і вписався в члени „Народної Торговлі". Тяжко мені прийшлося, бо треба було видати сім золотих як леду. Одначе не на дармо. Маю тепер уділову книжочку, де чорне на білім стоїть не тільки моє імя і число 6484, але й таке: „заявлені та вплачені уділи і дописана дивіденда".

Дописана дивіденда!

Що за приємне слово! Що за богато обіцюючий вислів!

Тепер тільки що до чого, йду собі до директорів і...

— Скільки там мені належиться дивіденди?

— Будь ласка, а скілько ви маєте вплачених уділів?

— Пять золотих

— В такому разі, прошу дуже...

Числять, обраховують, додають, віднимають і врешті виплачують.

Це одно...

А друге — як я вже писав — найважчий у нас початок.

Коли я вже є членом, то хто знає, чи і в надзірну раду не тее... А там — ех! може В якім небудь магазинчику, складі чи як там...

Навіть і продавати міг би...

Став би собі чоловік за прилавком і тільки:

— Чим можу служити?

— Що більше?

— В тій хвили (як до галичан)

— В цьому менті (як до наддніпрянців).

Роботи не боюсь, але знаю, що не дуже пріб би бо українці не дуже вже так „Народню Торговлю" облягають. У жида че дорожче і не богато гірше.

Кажуть, що „Торговля" проломила „сокальський кордон", що в Луцьку заложила філію...

— Нарешті — подумав неодин

— Можеб туди?! — подумав я.

Ті, що подумали „нарешті", — мають цілковиту рацію, але чи я маю її зі своїм „можеб туди"?!

Здається ні...

Зачуваю, що до Луцька вислали від сусіди дуже метких директорів до свого „Kółka", щоб „наладнати" справу. Вони певно не пожалують труду... З другої сторони наше громадянство — хібаж воно не з тієї самої крови і кости?!

Одному буде незручно, другому недалеко, третьому далеко, четвертому [illegible] гідно, пятому непривично, а декому [illegible] й лячно...

Поживемо — побачимо.

Покищо треба ждати. Розвинеться філія, згуртує біля себе всіх українців — тоді подумаю.

Зрештою може й не треба буде зі Львова рухатися.

Свого часу ходили слухи, що „Народня Торговля" носиться з наміром (знаменитий вислів!) відчинити свої крамниці на передмістях. Чутки притихли, але „Торговля" може й це носиться.

Пощо тоді було б мені їхати до Луцька... Сокальський кордон все таки кордон і галичан нерадо поза нього виставляє носа.

Галактіон Чіпка.

Органїзаційний рух.

Повітовий Народній Зїзд у Зборові.

Дня 16. грудня ц. р. відбувся у Зборові Повітовий Народній Зїзд, в якому взяли участь представники 20-тьох громад повіту. Зїзд отворив і нарадам проводив голова Повіт. Нар. Комітету д-р Володимир Левицький, секретарював п. Багрій. Реферат про сучасне політичне положення виголосив делегат Центрального Комітету УНДО-ня ген. М. Струтинський, справу виборів реферував головний секретар партії В. Целевич. В оживленій дискусії забирали голос: о. О. Гайовський з Гутиня, М. Кузьмин з Озірної, Балицький, Багрій, Зварич, о. Кулик, д-р Стефанишин (усі зі Зборова) й ін. В нарадах брав участь як гість також один з нечисленних радикалів Зборівщини, Редька з Мжани. Він пробував полемізувати з референтами. Після їх відповіди виніссе як незмичний зі салі. Слід підиести, що бесідники-селяни дуже гостро осуджували роздор, який сіють серед народу деякі зпоміж політиків-інтелігентів. — Наконець згадаємо, що на кілька днів перед Народнім Зїздом був у Зборові на гостинному виступі відомий д-р Західний з Бережан зі штабом своїх агрегентів. Означе пронюхавши письмо носом, наш бережанський рекламіст мусів бути тут дуже обережний.

ЗГОРІВ ЗАМОК ПРЕЗИД. ПОЛЬЩІ.

Катовичі, 23. грудня 1927.

В ночі з 22. на 23. вибухла пожежа у мисливськім замочку на Залньому Гродзі у Віслі (цешинського повіту). Замок є власністю цешинської комори і призначений для президента Польщі. Замок, збудований з модерна, згорів до тла. Кажуть, що огонь повстав наслідком неуваги, але добачують у цьому теж руку терористів.

РОЗВЯЗАННЯ ПОВ. РАДИ В ПЕРЕМИШЛІ.

Перемишль, 23. грудня 1927.

Перемиська повітова рада має бути розвязана в найближчих днях. Місце марш. Дружбацького, дотеперішнього предсідника пов. ради, займе перемиський староста Вжесьньовський в характері уряд. комісаря. В справі заступника його йдуть переговори.

РУХ ТОВАРОВИХ ПОЇЗДІВ ЗДЕРЖАНИЙ.

Варшава, 23. грудня 1927.

На час свят буде здержаний рух товарових поїздів від 8 год. 24. грудня до 6 год. 26. грудня, за виїмкою поїздів, що перевозять важні військові транспорти з людьми, вантаж, що скоро псується й живий інвентар. Всі зал. дирекції поробили заходи, щоби забезпечити перед крадіжами задержані в дорозі товарові поїзди.

КОМІРНЕ ЗА 1-КІМНАТНЕ МЕШКАННЯ

Варшава, 23. грудня 1927.

В ч. 114. Дн. Д. З. є розпорядок президента річипосполитої з 19. грудня, що здержує зріст процентової ставки, вичисленої в 6. уст. закону з 11. квітня 1924 про охорону льокаторів (однокімнатні мешкання, щодо котрих зріст комірного був завішений до часу 31. грудня ц. р.). Розпорядок обовязує з днем оголошення.

ВОВКИ В ІТАЛІЇ.

Рим, 23. грудня 1927.

Наслідком небувалих у тутешних околицях морозів вовки покинули верховини і зайшли замешкані околиці.

КОНФЕРЕНЦІЯ БРІЯНА З АМБ. ГЕШОМ.

Берлін, 23. грудня 1927.

Зважаючи до міністра заорд. справ „Тегліхе Рундшав" подає півурядовий комунікат про розмову між німецьким амбасадором у Парижі фон Гешом і французьким міністром заград. справ Бріяном. Оба держ. мужі обговорили наслідки останньої женевської конференції і ствердили повну згідність поглядів між Німеччиною і Францією. Бріян висловив з того приводу вдоволення. У розмові торкнулись теж справи рапорту Паркера Джільберта і виб. афішу, що представляє постать през. Гінденбурга. Бріян ствердив, що дійсно плякат цей несмачний, але вказав, що і його самого і Поанкаре не дуже прихильно трактують у нім. часописах і виданнях. Такі нотатки можуть викликати короткотревале непорозуміння, але не повинні і не можуть нарушити добрих взаємин у важних політ. справах між обома народами.

ЛИТВА ВИСУНЕ ВИЛЕНСЬКУ СПРАВУ У ПЕРЕГОВОРАХ.

Ковно, 23. грудня 1927.

Урядовий орган „Лієтува" в звязи із заповідженими польсько-литовськими переговорами заявляє, що справа Вильна мусітиме ввійти на порядок нарад. Вислід переговорів залежатиме від доброї волі Польщі, узглядження лит. бажань. Литовський уряд може приняти дипл. представника Польщі лише у Вильні.

ПОБИТТЯ АД. НОВАЧИНСЬКОГО.

Варшава, 23. грудня 1927.

Знаного польського пашквіліста і співробітника „Газети Варш. Пор." побито тяжко до непритомности. Його забрала ратункова станція.

НОВИНКИ.

— З НИНІШНИМ ЧИСЛОМ РОЗСИЛАЄМО почтові складанки. Просимо наших П. Т. Передплатників, щоби вирівнали свої залеглости по конець року 1927 та вислали передплату на 1928. З новим роком маємо намір побільшити обєм щоденника, а залежить це в першу чергу від Вп. Передплатників і наших Прихильників. Тому негайно просимо вислати передплату. Не зважаючи на значне подорожіння коштів видавництва друку, паперу і почти, наразі не підвищуємо ще передплати, очікуючи висліду з впливу передплат. Передплата на цілий рік виносить 54 зол. на пів року 27 зол., на четвертьрік 13.50 зол., а місячно 4.50 зол.

— Зима. Морози в Европі не вгавають. Одно із центральних міст нашого „світа" Відень мав учора вранці 12 степ. Цельсія. Ледви останніми днями наладнано в Австрії нормальну комунікацію залізниць. У Швайцарії ще позимніло. На верху Юнгфрав було 30 ст. Ц., на долинах пересічно 17 ст. У Франції, у східній частині 17 ст., у Вогезах нище 30. У Парижі 10 осіб замерзло одної ночі. Навіть на півдні морози. У Провансалії 11 ст. На Рівієрі впав такий великий сніг, що в Ніцці мав він до 30 цм. завгрубшки. Тільки Льондон мав після снігу неждиний дощ — гостя, який не покидає цього міста весь рік. Після дощу вулиці стали такі ховзькі, що рух на них у частині зупинився. Люди з трудноцями держались на ногах і було багато нещасливих випадків. У Югославії морози дійшли до 20 степ. Залізниці здебільша спинені. Навіть у Дальматії бачили це рідке явище: сніг. На шляху Гевгуелі—Демір Копу замерзло 17 жовнірів на варті. Вся Болгарія під снігом. Данські пристані вкриті ледом на кілька цм., деякі кораблі задержані кригами. Зате північна частина Скандинавії, головно на побережі глузує собі із усіх передбачень: там температура має 3 ст. тепла. Одночасно в південній і середній Скандинавії морози дійшли до 42 ст.! Не диво, що в Іркутську вони дійшли до 52 ст. В Америці теж не краще. Нпр. на озері Онтаріо криголоми пробують освободити 23 пароплави увязнені кригами.

— Театральну Маланку дає артистична дружина нашого театру разом із „Кооперативою Український Театр" дня 13. січня в обох салях Музичного Т-ва ім. Лисенка. Незвичайно весела та ріжноманітна програма вечора буде у свій час подана в часописах.

— Пос. Боґомолов в українських установах. В часі свого побуту у Львові відвідав радянський посол у Варшаві Боґомолов деякі українські установи. У вівторок 20. грудня явився він передполуднем в товаристві радника варшавського радянського посольства Коцюбинського і львівського радянського консуля Кириченка в Товаристві „Просвіта", де оглянув салю засідань, бібліотеку і будинок взагалі. В розмові з головою Т-ва інтересувався нашим освітнім рухом взагалі. З Т-ва „Просвіти" удався він в товаристві Коцюбинського і Кириченка до Ревізійного Союзу Українських Кооператив, де побув теж дуже коротко інтересуючися розбудовою нашої кооперації.

— Пророцтва на 1928 рік. Під кінець кожного року ясновидці всіх родів і народів розсилають у світ плоди своєї уяви, щоби розважити та пожурити людство. Тому, що неодно пророцтво астрольогів і пророків здійснилось останніми роками повними несподіванок і тому, що навіть найрозумніші люди хотіли би знати як виглядатиме новий рік, вибираємо кілька зразків із пророцтв найбільших сучасних авторитетів. Послухайте по черзі німця, француженку та американця. Німецький астрольоґ д-р Оферман не ворожить на 1928 р. нічого приємного. Земля буде під впливом двох лиховісних планет: Урана та Нептуна. Не є виключена війна між Англією і СРСР. Інші держави будуть невтральні, але зазнають благодати ріжних кріз, малих революцій, землетрусів, вибухів і повіней. Тільки в ділянці літератури та мистецтва будуть, слава Богові, приємні сензації. Француженка Фльоріс розмовляла із духом ясновидючої Мадам Де Теб і довідалась про знижку долара, упадок кабінету Поанкаре, перелет океану французом, а що найважніше, що 1928 р. буде зовсім щасливий. Так само оптимістом є американець Ґвайтковм, відомий гісторіоном (що обчислює події на підставі дотеперішнього ланцюга історичних фактів). Якийсь американець зробить винахід рівний щодо вартости відкриттю Колюмба: вугілля стане зайвим. Неспокій у ріжних державах скінчиться переможною ладу. Наслідником Куліджа буде людина мало відома. Німеччина візьме провід у боротьбі всієї Европи проти СРСР. Поживем — побачимо.

— Наґінка на українське приватне шкільництво. Довідуємося, що Львівська Кураторія не тільки не дає дозволу на створення нових приватних українських шкіл, але забороняє навіть домашнє навчання дітвори, хоч воно дозволене виразними приписами незнесеного досі реґуляміну з р. 1900, оголошеного б. галицькою Краєвою Шк. Радою розпорядком з дня 8. червня 1900 р. ч. 27421. Цей реґулямін постановляє в § 218, що батьки мають право уряджувати для своїх дітей домашнє навчання і домагатися на тій підставі від Повіт. Шк. Ради звільнення їх дітей від обовязку ходити до публичної школи; вибір домашніх учителів і спосіб домашнього навчання не підлягає ніяким обмеженням. Не зважаючи на ці ясні постанови реґуляміну, на який шкільна влада нераз покликується, Кураторія Л. Ш. О. заборонила на днях домашнє навчання, провадження під назвою „збірних лекцій" по принятому віддавна в Галичині звичаєві т. зв. „девятками" в Шадиках (пов. Коломия) і в Гулькові (пов. Перемишляни), а в Лисиничах (пов. Львів) Пов. Шк. Рада зажадала звіту, хто і як учить, хоч це, як сказано, шкільну владу не має обходити. Але видно, що це має бути прикмета до заборони, аби таким чином змусити українську дітвору ходити до польської школи. Це доказує, що дух Грабського і Прушинського живий, бо, як бачимо, наґінка на українські приватні школи ведеться ще і за їх часів.

— Святочна Академія в століття видання збірника пісень Мих. Максимовича, що відбулася в Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові в четвер, 22. ц. м. пройшла з повним успіхом. Перед численно зібраними членами Т-ва і запрошеними гістьми відчитав голова Т-ва проф. К. Студинський цінну з наукового погляду розвідку про звязки Максимовича з Галичиною, а д-р Мир. Кордуба про М. Максимовича й перші досліди над українськими географічними назвами. Третій реферат п. з. „М. Максимович як історик", на жаль, відпав наслідком недуги референта д-ра Ів. Крипякевича.

— Нова комета, на яку звернула увагу гамбурська обсерваторія, називається нелегко: Скіелеруп-Марістані. Цими днями при погіднім вечорі можна її було бачити після заходу сонця. Вона була найблище сонця 1-го грудня. Посувається вона від 16-го п. м. від рівника хутко на північ. Її найблизше сусідство із землею дня 17-го ц. м. було на віддалі 45 міл. км. себто на третину віддалі землі від сонця.

— Літературний куток. У Парижі зорганізували велику прилюдну Академію в честь Віктора Гюго. Комітет запросив до участи в святі трох великих представників трох великих народів: Англії Німеччини та Еспанії. (Дивне, що не було Італії). Та вибір представників не був в усьому щасливий: Родіярд Кіплінг не приїхав. Мабуть не почував себе відповідним на представника при такій нагоді: Зате Гайнріх Ман і Бляско Ібанес виручили вповні неприсутнього англійського товариша. Їх промови зустрічала публика рясними оплесками. Міністр освіти Ерріо, промовляючи після Мана, вважав своїм обовязком скласти поклін ідеалізмові Шілєра та фільософії Канта. — Норвеська публика та преса має клопіт з нововагородженим твором паризької „Академії Гонкурів". Ця повість молодого франц. письменника Моріса Беделя „Жером на 60 степенях північної ширини" є немилосерною сатирою на норвеську мораль, яку автор змальовує як маломіщанську „подвійну бухгальтерію", а навіть своєрідну розпусту. Один тижневик в Осльо звернувся аж з покликом до міністерства справедливости, щоби воно заборонило продажу цієї книжки в краю, а кількасот осіб підписало протест проти наміреного перекладу твору на норвеську мову. Франц. письменник, чи пак його видавець, напевно буде вдячний цим протестам, які причиняться до поширення його твору. Публика пропадає за скандалами.

— Рекорди. У Ню-Йорку на 42 ій вулиці почали будову величанського хмародера на 110 поверхів і 400 м. висоти. Будинок коштуватиме 25 міл. дол. і матиме на верху обсерваторію. — В Англії велика студінь. У Кройдоні 17 степ. нище зера. Не зважаючи на таку температуру 27 спортсменів місцевого клюбу розбили в басейні лід і викупались як щоденно. — Мадярський уряд рішив дарувати кару амнестією кн. Віндішгрецові, бувш. начальникові поліції Надоші та іншим особам засудженим за участь у фальшуванні банкнотів.

— Рекорд реклями. Англійська преса повідомляє про неймовірний „бізнес": одна німецька кравецька фірма використала моду, що настала в Англії: замовляти собі одяги в Німеччині. Через посередництво одної льондонської фірми вона розіслала до численних клієнтів такий проспект: „Будь ласка, замовляйте свою одіж тільки в нас. Ми вишлемо вам убрання на миру і не домагаємось за нього ніякої плати. Нам вистачить ваше слово чести, що ви зараз складете в своїм заповіті заяву, що ми можемо відобрати собі наш довг після вашої смерти із вашої спадщини". Коли ця фірма не пересилає в своїх убраннях якогось таємного порошку, що день за днем поволі вбиває клієнта то вона зле робить, що не розсилає таких проспектів у нашім краю.

— За кулісами театру. Постійні гості паризької опери, що мають річний абонамент — обурені. Дирекція позбавила їх уперше великого привілею: ходити за куліси між акторок. Преса, а навіть міністерські вульвари гудуть. Навіщо ж купувати річний білет, коли за це можна глядіти тільки на куліси спереду? А може би так наші театри пішли тепер за прикладом старої традиції паризької опери і розписали абонаменти з правом для театроманів ходити за куліси?

— Світова освіта. Віденський суд судив останню партію робітників, що брали участь у липневих заворушеннях і всіх звільнили. — В Естонії переведено вигротеску реформу: замість „марки" ...

тють тепер „корову". — Між Берліном і Мадридом завели постійну воздушну комунікацію. — В Ангорі при виборах до Найстаршої Ради перемогла партія франкофілів. — Грецький парлямент після двохденної дискусії відобрав 9 послам-комуністам право непарушности; вони вмішані у змову македонців. — Помер один із найстарших нім. соціялістів Молькенбур, приятель Бебля. — Небезпечно занедужав Венізельос. — Нім. парлямент відкинув внесок про кредити на будову нового броненика. — У Льос Анжельос замасковані бандити пірвали 12-літню доньку банковця; домагались викупу 1500 дол., а коли дістали в означенім місці гроші, втікли з ними, забивши дитину. — Дальматинські рибалки зловили біля Рагузи рибу, що важить 600 кільо. Є це дуже рідкий зразок „гексанхус грізеус". — На Мадярщині в Офен арештували жінку почтового урядовця, яка силою сугестії вміла переконати своїх гостей, що в її хаті діються чудеса, напр. ікони плачуть; що вечора збиралось у неї кількадесять осіб, від яких вона брала за „вступ". — У Ґватемалі, військовий арсенал Айстуно вилетів у повітря. Є богато жертв.

Театри.

„Коопер. Український Театр" під дирекцією Ю. Стадника (вул. Шашкевича).

Неділя 25-го 3. год. попол. „Катерина" опера.

7·30 год. веч. „Кльо-Кльо" оперетка.

Понеділок 26-го 3. год. попол. „Ой не ходи Грицю".

7·30 год. веч. „Вій".

Міський великий театр:

25-го год. 7. веч. „Льогенгрін".

26-го год. 3·30 по пол. „Галька" (ціни знижені).

26-го год. 7·30 веч. „Донна Оретта".

Міський „Театр Новий":

25-го год. 8·0 веч. „Хай мене чорти...".

26-го год. 3·30 попол. „Найкраща з жінок" (ціни знижені).

26-го год. 7·30 веч. „Хай мене чорти...".

Кіна.

„Палас": „Тайни сальону краси".

„Лев": „Королева сторожиків".

„Апольо": „Фльорт з неб..ом".

„Фатаморгана": „Скомпромітована молодиця".

Дописи.

СЯНІК. (Свято „Просвіти"). Свято „Просвіти" відбулося у нас 8. п. м. дуже гарно. Рано в 9 год. була співана Служба Божа за померших членів Філії. Трьох священиків при престолі, о. декан Цегелин целебрував своїм високим чистим голосом. Співав прегарно хор, переважно поважні громадяни, радники, меценаси, щось чотирьох священиків, місцеві і недалекі сусіди, що стояли кругом як звичайні співаки. Адвокат д-р Блавацький дирігував. По Службі Божій відбулися Загальні Збори Філії „Просвіти", а в 8 год. веч. представлення і концерт. Маленька справді саля, але заповнена по береги. Річеве слово мав о. Дуда на тему, що нарід без просвіти не варт жити. Опісля вийшов хор дівчат і хлопців з недалекого села Новоселець, що приїхали зі своїм дирігентом о. Менцінським звеличати це свято. Подивляти, що о. Менцінський не більше як пів року є парохом в цьому селі, а вже зумів виплекати таку прекрасну квітку, як цей хор. Потім відіграно представлення „Сватання на Гончарівці". Грав позамісцевий гурток, що приїхав з Воська зі своїм провідником-суфлером і катехитом заразом, о. Головачом. Чути лемківський виговір, ролі опановані солідно, гра свобідна, а Стецько і москаль вивязуються зі своїх роль просто артистично. Кінцевий танок акторів завершив симпатичне враження. Треба побажати Філії „Просвіти" в Сяноці, щоб і на дальше удержувала і скріпляла ту започатковану звязь сільських читалень з повітовим центром. — **Присутній.**

СУДОВА ВИШНЯ. (До відносин у місті і повіті). На основі арт. 33 прес. закону й у відповідь на уміщене спростування п. Володимира Гаєцького у Вашому часописі з дня 29. листопада п. р. ч. 266 під заголовком: Судова Вишня. (До відносин у місті і повіті), просить підписана Управа Укр. Нар. Дому помістити на такому самому місці і тими самими черенками, як була уміщена висше згадана допись слідуюче спростування: Правдою є, що п. Володимир Гаєцький як довго був концшіснтом в канцелярії мецената д-ра Гайдучка солідаризувався з ним і з підписаною управою, а що більше на загальних зборах, відбутих дня 4. 7. 1926 сам якнайгострійше виступав і критикував несовісне поступування уступившої дирекції, був першим з тих, котрі старалися звільнити п. Бобака з урядування яко дир. Укр. Нар. Дому і спільно з меценасом д-ром Гайдучком виготовив проти п. Бобака і тов. донесення карне, власноручно його як директор підписав і вимагав укарання. Правдою є, що всі наведені підписаною кооперативою факти в попереднім спростуванні з дня 8. XI. п. р. ч. 250 виняті з вище наведеного донесення карного проти п. Бобака і тов. до чспр. У: 871/27 що можна кождої хвилі ствердити. Правдою є, що п. Володимир Гаєцький, переписавшися зараз до канцелярії адв. п. Івана Цурковського, ем. радника і перейшовши отверто на сторону п. Бобака і тов. приняв на себе ролю відкликати те, що попередньо сам сказав і що остаточно мусить бути стверджене карним вироком. Правдою є, що Управа і Надзірна Рада, зібравшися на засіданні в листопаді п. р. ухвалила одноголосно вичеркнути п. Володимира Гаєцького з членів Укр. Нар. Дому а то з тої причини, що він, укладаючи допись до „Діла" і її власноручно підписуючи старався підкопати повагу і добру славу Укр Нар. Дому хоч як бувший директор знає точно, що всі подані ним факти є видумані й перекручені. Управа Укр. Нар. Дому замічує, що більше в тій справі на ніякі дальші спростування не буде відповідати. — За торговельно споживчу Спілку „Український Народній Дім" в Судовій Вишні — **Г. Клос, Качмарик, Кушин, Юрас.**

З театру.

„КАТЕРИНА", опера в 3-х актах, музика Н. Аркаса, лібретто на основі поеми Т. Шевченка.

В четвер мали ми нагоду оглядати відновлену і добре нашій громаді відому ще з передвоєнних часів „Катерину". Треба признати, що публика (хоч і не богато її було на салі) реагувала дуже приємно на ту спробу віднови „Катерини" на нашій сцені. Вона дала протягом вистави кільканацять разів наглядні докази свого захоплення співом і грою артистів, а тим самим і виставою. А для театру найважнійша справа саме в тому, чи глядачам ця або інша вистава подобається, чи ні. В даному випадку вона подобалася.

Нема сумніву, що в нинішніх часах віднова на нашій сцені навіть такої опери, як „Катерина" була немалим ризиком. Та з признанням треба ствердити, що управа театру (дир. Стадник) зробила все можливе, щоби виставу підготовити та обставити якнайкраще. Видно було найліпші наміри, добру волю і немало зужитої енергії на цю виставу. Всі декорації в першому, а заляя стіна і приставки в третьому акті, робили добре враження. Оркестра була скріплена 14-ти військовими музикантами. Все це очевидно було злучене і з поважними грошевими вкладами. На жаль, перша вистава наслідком байдужности нашої публики не то що не могла покрити тих вкладів, але напевно не покрила навіть самих адміністративних видатків, звязаних виключно з тим одним вечером. До речі кажучи, то й саля була цим разом солідно огріта.

Фаховий музичний критик напевно найшов би не тільки в постанові „Катерини", але й у самій опері немало недостач, та перших, думаємо, не можна було в наших обставинах оминути, а другі мусять іти на рахунок самої опери. Щож до виконання поодиноких роль і партій, то приходиться ствердити, що з теперішнього ансамблю театральної трупи, зокрема ж співацької його частини, не можна було видобути ані нічого кращого ані кольоритнішого. Перед війною бачили ми „Катерину" в кращих обсадах. Зі старих співаків виступив п. Рубчак у ролі селянина Палія. Співав і грав гарно. Його гідною партнеркою в II. дії була п-ні Бенцалева в ролі матери Ганни. П-ні Бенцалева розпоряджає дуже милим голосом. Заповіджений виступ п. Весоловського в ролі Андрія, з невідомих нам причин не відбувся. Партію Андрія співав тому п. Неделко, хоч ця партія не все підходить до його голосу. В другому акті збирав він всеж таки заслужені оплески за добрий спів та інтелігентну гру. Пані Орлян в ролі Катерини мала дуже щасливі місця, а найкраще співала в 3-тьому акті. Загально вивязалася зі своєї ролі поправно, та всеж видно було, що вищі, форсовніші місця робили їй помітні трудноші. Хори були цілком поправні. Дирігував п. Барвінч. Загально глядачі вийшли з вистави вповні вдоволені.

Стипендії „Просвіти".

КОНКУРС.

Головний Виділ Товариства „Просвіта" у Львові оголошує оцим конкурс на *стипендійні зворотні підмоги*, котрі установив з власного майна на основі рішення Звич. Заг. Збору 25. грудня 1926 р. для передання потомности імен великих фундаторів: Франца Фронна, Ст. Дубравського, Евг. Грушкевича, о. д-ра І. Гробельського, о. Ст. Новоселя, А. Сіпневича, о. І. Залуцького, І. Верхратського, о. П. Бачинського, О. Надиляйка, О. Шуховського, Г. і Ю. Врецьонів, М. Кузіцької, М. Спожарського, О. Левицької, І. і Е. Врецьонів, М. Заяця, А. Шевіга, П. Рудика, О. Терлецького, Г. і А. Бачинських, о. І. Заяця й інших і таким робом підтримувати ідею фундації.

На рік 1928 розписана одна стипендія у висоті 400 зол. і 10 — кожна по 200 зол.

Підмога у висоті 500 зол. призначена для вбогих талановитих літератів і артистів української народности а также для вбогої молоді української народности вищих шкіл або тої, що по укінченні вищих шкіл віддається спеціяльним науковим студіям.

Десять підмог, кожна по 200 зол. призна-

фесії для молоді середніх шкіл або вищих фахових шкіл. Одна з тих підмог призначена для молоді з Порохника, а в недостачі такої для молоді, що походить з ярославського повіту.

До подання треба додати: докладний і вірний опис життя, т. зв. curriculum vitae й останні шкільні свідоцтва згл. доказ успішної праці, котрі виказують, що петент має всі потрібні вимоги до одержання підмоги.

Названі підмоги є зовсім добровільним актом Товариства, бо всі ефекти і щадничі книжки, внесені свойого часу російськими військами, пропали і засобів фондів зовсім обезцінилася.

Крім цього Головний Виділ розписує конкурс на підмогу ім. Кирила Валецького у висоті 300 зол. Призначена вона для селянських синів, учеників середніх шкіл української народности. Першенство в одержанні цеї стипендії має родина даруючого, тобто насліддники батька його Федора Валецька, дальше селянські сини української народности з Олесковець, відтак з Шершенівець, а в недостачі тих — селянські сини української народности з борщівського повіту, а колиб не було таких, то і з інших повітів.

Відозви й комунікати

З ТОВАРИСТВА ОПІКИ НАД УКРАЇНСЬКИМИ ЕМІГРАНТАМИ У ЛЬВОВІ.

Для вигоди наших емігрантів, котрі приїзжають до Львова і, не знаючи міста, попадають зараз на залізничім двірці в руки різних агентів, відкрило Товариство Опіки над Українськими Емігрантами недалеко від головного двірця (напроти дойзду) при вул. Городецькій ч. 95 інформаційне бюро.

В бюрі тім емігранти одержать всі потрібні їм інформації, звязані з впробленням пашпорту, подорожею, а також відомости про край, до якого хочуть виїхати. — Бюро відчинене щодня від год. 9—1 в пол., і від 3—6 попол. Також і письменно бюро уділяє інформації емігрантам; на відповідь треба долучити почтову марку на 25 сот.

Всіх наших свідомих громадян, особливо на селах, просимо отсим подати до відома загалу про відкриття бюра та остерегти емігрантів перед агентами, що їх тільки хотять використати.

Для постійного інформування загалу про еміграцію Т-во Опіки над Українськими Емігрантами видає двотижневик „Український Емігрант“. Редакція й адміністрація: Львів, вул. Городецька ч. 95. На бажання висилається оказові числа.

Особливо тяжко приходиться нашим емігрантам в дорозі до Злучених Держав Північної Америки та Канади наслідком незнання англійської мови. Щоби тому бодай в части зарадити, видало Т-во Опіки над Українськими Емігрантами книжку „Учіться по англійськи“, яка містить словарець із вічні розмови в часі дороги та при праці. Уложення цеї потрібної книжочки спочивало в руках досвідчених людей як щодо мови, так і до потреб емігранта.

ТОВАРИСТВО ОПІКИ НАД УКРАЇНСЬКИМИ ЕМІГРАНТАМИ У ЛЬВОВІ, вул. Городецька ч. 95.

М. Заячківський в. р., президент.
Д-р В. Константинович, в. р., секретар.

ОПОВІСТКИ.

Молочарський курс улаштовує Крайовий Молочарський Союз в Стрию в часі від 20. січня до 1. травня 1928 р. Навчання безплатне. Кошта удержання около 2 зол. денно. Будуть приймані кандидати в віці від 18—30 літ. Першенство мають 1) Кооперативні молочарі з молочарською практикою, 2) абсольвенти середніх і нижчих господарських шкіл. 3) абсольвенти фахових або середніх шкіл. Подання слати на адресу Маслосоюзу Львів вул. Косцюшка ч. 1а) найдальше до дня 10-го січня 1928. Близші відомости в інших українських часописах. — *Дирекція Маслосоюзу.* 1147 3-3

Пригадується, що Загальні Збори Т-ва „Союз Українок“ відбудуться дня 24-го XII. ц. р. в год. 10. передпол. в сали „Бесіди“, Рутовського 2 л. — Головний Виділ Т-ва „Союз Українок“ у Львові. 2-2

На ратунок „Рідної Школи“ зложила Вп. П. Марія Білецька як надзвичайний даток 20 зол. і кличе Вп. Пані Брикову Софію Ольгу, Остуньову Марію, Терлецьку Неонілю, Шепаровичеву Олену і Дикову Марію Цимбалиста. Жертводавчині складає щиру подяку Головна Управа. 1161 1—1

Повітовий Народний Зізд у Дрогобичі в справі соймових виборів відбудеться дня 27. грудня ц. р. в год. ½ 1. пополудні в Народнім Домі. — *Повітовий Народний Комітет.*

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ДИВАНИ, хідники, портєри, **фіранки**, меблеві матерії по фабричних цінах **ВАНК** площа Марійська 2. 1. поверх. 911 17—20

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає

Специяліст недуг легкіх, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.
1058 **Прошвітлення Рентґеном** 15—24

Д-р Стефан Федак
провадить поновно
адвокатську канцелярію
у Львові, вул. Сикстуська ч. 48.

Лікарсько-дентистичне Заведення
д-ра Симона Раппапорта Якова Насса
ЛЬВІВ, вул. Сикстуська 17 II
Скріплювання хитаючихся зубів, пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті на американську систему. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка.
1006 Полекші в сплатах. 5—5

WINA RIEDLA Rz. 1880 LWÓW RUTOWSKIEGO 3

Вина — Cognac Горівки - Лікери
першорядних якостей
ЕДМУНД РІДЛЬ
Імпорт ЧАЮ, КАВИ І ВИНА
Львів, вул Рутовського 3.
Цінники на бажання.
Поручення з провінції полагоджується відворотно.
1162 1-3

З ХІНСЬКОГО СРІБЛА
Цукорничка зл. 2·80
Ложка, ніж, вилки 4·—
Ложечка до чаю 0·75
у МАНДЛЯ КОПЕРНИКА 14
проти кіна „Коперник“. 1161 1-5

ВИТОЛОЧУЮ наймодніші десені на плюшевих плащах навіть старих, відсвіжую і переробляю на модний фасон. Марія Волянська, Собіського 12. Тел. 17-04. 6-6

Мід!! На свята!!
правдивий бжільний мід гарантією з власної пасіки висилає за післяплатою:
3 кг. — зол. 10·80, 5 кг. зол. 14·80,
10 кг. — зол. 27·—, 20 кг. зол. 50·—.
враз з почтовою оплатою і бляшанкою.
АРЛОВЕЦ КАРЛ, Підволочиська,
1151 (Східна Галичина). Почт. скр. 4. 1—1

СВІЧКИ ВАЗЕЛІНА ШМІР
інж. КОСТЬ КОТЕЦЬКИЙ
Львів 15, бічна Кульпарківська
1157 1—6

Спеціяльний склад
ЛІНОЛЕЮ і ЦЕРАТ
ЛЕОПОЛЬДА ГААСА
Львів, Леґіонів 3. — Телефон 16—45
поручає на Свята:
Лінолей „INLAID“ з гарними не стираючимися взорами 200 цтм. шир. **зол. 45·—** за метер
Лінолей однобарвний 200 цтм. шир. від **зол. 29·—** за метер
Дивани і диванники вовняні „TAEBRIS“

розмір:	130x60	150x68	210x135	270x170	300x200	350x265
Зол.	25·—	25·—	95·—	145·—	205·—	320·—

Капи подвійні на ліжка

з етаміни	з тюлю	з маркізети
Зол. 30·—	40·—	89·—

Стори (Bonefemme) 250 цм. довгі

з етаміни	з тюлю	з маркізети
Зол. 18·—	22·—	55·—

БІЛЛЯ СТОЛОВЕ біле або барвне
Комплетний гарнітур 1 обрус і 6 серветок зол. **28·50**
також в великім виборі:
Коци, Деки до подорожі, Меблеві матеріяли, Кокосові хідники, Портєри, Японські мати, Мосяжні карніші.

На ялинку
400 вартісних предметів за 15,95 зл.
На весь світ замовлення, висилаємо слідуючий комплет: 1. Мужеський годинник, никлевий швайцарський з добрим ходом. 2. 1 ланцушок до годинника позолоч. 3. добра бритва. 4. Пендзель до голення з добрим волосом. 5. 1 мисочка до голення з алюмінію. 6. 3 мужеські хустинки великі. 7. 1 пара мужеських підвязок гумових з добрим замком. 8. 1 краватка шовкова у всіх барвах. 9. 1 кишеневий гребінь з футералом. 10. 1 сцизорик сталевий. 11. 1 пара спінок з амер. золота та ще 99 предметів не бхідних в кождій хаті для кождого чоловіка.
Цілий цей комплет висилаємо тільки за 15·95
такий сам ліпшої якости Б — 16·90
якість Ц — зол. 21 сот 95
„ Н — зол. 24 сот. 95
Комплет висилаємо почтою в добрім опаковінню без жадного задатку. Платиться при відборі, за опакування і пересилку платить купуючий.
Без ризика! Без ризика!
Як що неподобається звертаємо гроші.
„Polska Konkurencja“ Warszawa Nalewski 21
1155

Вже вийшов УСТАВ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ від 1. січня 1928 до 31. серпня 1929 р. старого стилю накладом Кооп. „Власна Допомога“. Устав цей впроваджує новий порядок, а іменно рік церковний зачинає від 1. вересня начало індикта), тому обіймає церковні Богослуження майже двох літ, бо аж до 31-го серпня 1929. Ціна одного пом'яника 3 зол., з пересилкою 3·25 зол. Замовляти в Кооп. „Вл. Допомога“ Львів, вул. Корнякта 1/II.

Оказійна продажа святочних товарів блаватних і вовняних.

туз. серветок по ціні	зол.	0·33
„ хустинок до носа	„	0·40
3000 м. флянелі гладкої від	„	1·60
1000 „ обрусів по	„	5·00
2000 „ ручників від		1·20
3000 „ фланел в десень від	1·70 до	2·70
1000 „ вовняних пледів від	„	6·50
1000 „ хусток і хустинок на голову від		1·50
2000 „ фіранок від	„	1·20
1000 „ Оксфордів на фартушки від		1·60
2000 „ стирок по	„	1·80

Вовняна ватаріна на складі.
„Галицькі магазини новостей“
Львів, Галицька 15. Замовлення на провінцію полагоджуємо відворотно. 2-2

Присилайте передплату!

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма **Іван Зельтенрайх**. Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 47—7

На ювилейні свята в честь О. КОБИЛЯНСЬКОЇ!
Вже продається великий
ПОРТРЕТ ЮВИЛЯТКИ
після найновійшої знимки, з оригінальним підписом, на прекраснім папері розмір 50x32) лише **по 3 зол.**, за післяплатою **4 зол.** — Частина доходу призначена на ювилейний дар Ювилятки. Замовляти в
Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка
1118 **у Львові, Ринок 10,** 3—3
та по всіх українських книгарнях.

„ДАЙ!!“ Я переконалася, що певним ліком проти випадання і на поріст волосся є „Kalotrix“ від о. д-ра Т. Верґуна в Сокалі. Щиру подяку і признання Вам Впр. О. Доктор за винахід досконалого середника.
Володимира Думнова
1150 1—2 учителька в Літині.

Радикально усуває спеціяльними бандажами найбільші і застарілі прорукли черева, пупка, уда і пахвини у дітей, жінок і мужчин. Опаски: проти черевної обвислости, проти обниження шлунка сист. д-ра Кобельніка, по перебутім пологі і т. д. **Гумові панчохи проти жиляків і для зреформовання згрубілих ніг. Прямодержаки і горсети проти горблення горбу і проти скривлення хребетного стовпа. Гумові мочники на день для ослаблених на міхур. Бандажі** проти випадання матиці сист. д-ра Ляведана. **Протези штучних ніг для ампутованих і т. д.**
Бандажист Полячек в Саморі 5.
Тел. ч. 1. 1136 2—8 Цінники даром.

НА СВЯТА
Найбільший вибір Порцеляни, Шкла, Хінського срібла Фраґета і Альпаки
по найдешевших цінах поручає найстарша фірма **основана в 1845 р.**
Казимир Левіцкі
влас. Яків і Александер Левіцкі
Львів, пл. Марійська 10. Тел. 29—15
1080 3—3

Подяка.
Високоповажаним Панам Д-р. М. Панчишинові і Д-р. В. Кашубинському дякую сердечно за совісне і безкорисне лічення моєї жени.
1149 1—1 **Стефан Ганкевич.**

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.
відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі звиш 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.
225 **Ціни приступні — сплата ратами.** 54—7

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10.